

RNDr. RENATA ŠTĚPÁNKOVÁ, CSc.

Paní doktorka Renata Štěpánková se narodila za druhé světové války 7. dubna 1940 v Opočně. Celé dětství prožila se svými rodiči a s bratrem ve Velkém Poříčí, kde její otec pracoval jako lékař. O vědu se paní Štěpánková zajímala už od druhého stupně základní školy ve Velkém Poříčí, když si domů nosovala malé pulce a pozorovala jejich vývoj v dospělosti. Vždy chtěla následovat svého otce. Chtěla pracovat jako gynekoložka, to jí však její rodiče zamítli, a proto se rozhodla po základní škole vystudovat Jiráskovo gymnázium v Náchodě, aby mohla studovala Přírodovědeckou fakultu Univerzity Karlovy v Praze.

Po ukončení studií začala pracovat v Mikrobiologickém ústavu AV ČR na Novém Hrádku. Díky svým výzkumům získala v roce 1963 doktorát i titul kandidát věd. Náplní práce paní Štěpánkové byl odchov bezmikrobních zvířat. Mezi první bezmikrobní zvířata, na kterých pamětnice pracovala jsou potkani. Dále svůj výzkum prováděla například na myších a prasatech. Na takto upravených zvířatech zkoumala, co s nimi dělají různé bakterie a jaký vliv mají tyto bakterie na vývoj imunitního systému daného zvířete. Pokud výzkumy na zvířatech dopadly úspěšně, mohli se tyto postupy začít využívat v nemocnicích. Díky těmto experimentům dodnes vznikají mnohdy účinná a důležitá léčiva. Byli chvíle, kdy si i domů nosovala tzv. izolátory se zvířaty a prováděla experimenty i v domácím prostředí. Z každého výzkumu paní Štěpánková vyhotovila závěrečné práce, které poté prezentovala po celém světě. Výsledky svého vědeckého bádání prezentovala například v Japonsku, ve Francii, v Německu či v USA a ještě dodnes jí občas chodí žádosti o přednášky z různých koutů světa. Tyto práce následně sklidily velký úspěch. Za celou svou kariéru publikovala asi 130 odborných článků do vědeckých časopisů. Do dnešní doby je ve světě zhruba 1 200 výstupů z mikrobiologického ústavu na Novém Hrádku. Ač byla tato práce velmi namáhavá a časově náročná, paní Štěpánkovou pokaždé bavila. Vždy měla obrovskou podporu své rodiny a blízkých. V mikrobiologickém ústavu v Novém Hrádku strávila neuvěřitelných 53 let. V roce 1986 jí byla udělena cena Jana Evangelisty Purkyně a v roce 2015 byla oceněna imunologickou společností.

V současné době žije ve Velkém Poříčí s manželem Václavem, který pracoval jako zubní lékař. Brzy spolu oslaví již 59. výročí svatby. Mají dvě děti. Syna Daniela Štěpánka, který pracuje ve Velkém Poříčí, jako veterinární lékař a dceru Kateřinu, která pokračuje ve výzkumech své matky v Americe. I v dnešní době si tato milá paní ráda zalistuje v odborné literatuře, aby se dozvěděla nové informace. Paní Štěpánková věří, že práce ve výzkumném centru má zvláště v dnešní době velkou budoucnost.